

[Morten Lange.]

langt mere fremkommelig vej, om vi lod ideen om børnetilskud også gælde børn på studenterniveauet, for så vidt det kunne godtgøres, at et studium gennemførtes i skikkelig tempo og omfang. Jeg tror, det er et sundere princip, der i klarhed ligger langt over det, der ligger til grund for dette lovforslag, og jeg behøver ikke at nævne, at vi undgår de overordentlig gode muligheder for omgåelse af skattelovgivningens form af mere eller mindre fiktive fradrag. Jeg tror faktisk, at de foreslåede fradrag er nogle af de mest luftige i kontrolmæssig henseende, man overhovedet kan forestille sig. Jeg går ud fra, at hvis der sniger sig skatteeksperter ind i det udvalg, der skal behandle denne sag, vil den videre behandling støde på adskillige skær.

Hvad angår spørgsmålet om skattelettelser for de aktive studerende, må jeg sige, at med de nugældende grænser er der sikkert ikke problemer af stor rækkevidde. Jeg tror ikke, det er nødvendigt med nogen omfattende lovgivning. Kravet har altid her været relativt spagfærdigt. Det er dog et spørgsmål, om man ikke langt om længe skulle finde en ordning, hvorefter studerende, der betaler skat, kunne fradrage deres studieudgifter; det ville være rimeligt. I øjeblikket er studieudgifter principielt ikke fradragsberettiget i dette land. Det er en meget lille sag, og det er let dokumenterbare udgifter. Dette spørgsmål kan man måske se på i det udvalg, der skal behandle denne sag.

I øvrigt vil jeg endnu en gang, idet jeg påskønner det initiativ, der er taget, sige, at hovedpunkterne i lovforslaget næppe vil vise sig særlig anvendelige i praksis til at nå det mål, vi skal, nemlig at give den mest effektive og mest rationelt tilrettede støtte til den ungdom, der ønsker højere uddannelse, og naturligvis først og fremmest til dem, der især trænger til den.

Arne Bertelsen: Der er i disse år en naturlig trang til at støtte de unges bestræbelser på at dygtiggøre sig. Det gælder ikke alene den studerende ungdom, men også den ungdom, som ikke studerer, men gennemgår en faglig-praktisk uddannelse for senere at gå ind i erhvervslivet. Fra alle sider er der ønske om at støtte og hjælpe

ungdommen heri, og enigheden hører først op, når formen for og størrelsen af hjælpen skal udformes i praksis. Her gælder det om at udforme en lovgivning til hjælp for de unge, så at den stiller alle unge lige for loven.

Det af venstre og de konservative fremsatte lovforslag om ændringer i ligningsloven bygger på to principper: dels en lempelse i beskatningen af forældre, når de yder støtte til børnenes uddannelse, dels en lempeligere beskatning af unge, der er under uddannelse. Det sidste kan de uafhængige tiltræde, men ikke det første. Årsagerne hertil er, at støtten tilfalder forældrene i stedet for de studerende, og vi finder det tillige upraktisk — som også nævnt af den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Baunsgaard — at indføre yderligere fradrag i den i forvejen overordentlig udviklede ligningslov, som man ønsker at simplificere.

Ifølge lovforslaget bliver det til en effektiv støtte for forældrene, særlig forældre med store indtægter og derfor med høj skatteprocent. Denne ordning kan højst give forældrene en vinding på 1 500 kr. årlig. Forudsættes det, at den studerende får de 1 500 kr. — hvad man ikke har nogen garanti for — er dette beløb langt fra tilstrækkeligt og må alligevel suppleres med legater eller lån og yderligere hjælp fra forældrene eller erhvervsarbejde. Det foreslåede kan efter vor mening vanskeligt opfattes som en hjælp til de studerende, men må nærmest opfattes som et forsøg på at give de i forvejen tungest beskattede familieforsørgere en mindre skattelettelse. De uafhængige har intet imod et sådant forsøg, tværtimod, når blot det ikke kaldes studenterhjælp. For øvrigt er der vel ingen, som tror, at de 10 pct. fredløse, som nu er tilbage, efter at proportionalskatten skal omfatte 90 pct., kommer med under denne ordning, og så bliver det af venstre og de konservative foreslåede kun en omsvøbsordning; der bliver kun tale om en anden postering med større administration.

Den frie adgang til studenterlån, som de uafhængige har foreslået, er efter vor formening en mere rationel løsning, som mit parti stadig vil foretrække og anbefale.

Selv om jeg med nogle slutbemærkninger kommer til at berøre noget, som ikke direkte er under debat i dag — også den